

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกลับมาฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นเดียวกับพ่อ ความปรารถนาเดียวเท่านั้นของพ่อคือลูกๆ กลับมาเป็นเช่นเดียวกันกับท่านและกลับบ้านกับท่าน
- คำถาม:** จากการได้เห็นความมหัศจรรย์ใจที่ลูกๆ ชอบคุณพ่อ?
- คำตอบ:** ความมหัศจรรย์ที่ลูกเห็นคือบาบาฉันได้ทำตามหน้าที่ของท่านอย่างไร ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ และทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีค่า ลูกๆ ก็พูดชอบคุณต่อบาบาที่สุดแสนหวานอยู่ใน บาบาคูพูดว่าคำว่า “ขอบคุณ” นี้เป็นของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ มีสิทธิ์ ไม่มีเรื่องจากการขอบคุณท่านต่อสิ่งนี้ พ่อต้องให้มรดกนั้นตามละคร
- เพลง:** พายุจะสามารถทำอะไรกับผู้ที่มิตรร่วมทางชีวิตของเขานั้นคือพระเจ้า?

โอมซานติ เพลงนี้เป็นไปสำหรับลูกๆ พายุของมายาจะสามารถทำอะไรกับผู้ที่มิตรร่วมทางชีวิตของพวกเขา นั่นคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ทรงอำนาจ? ไม่ใช่เป็นพายุทางร่างกายเหล่านั้น แต่พายุของมายาที่ดับแสงของดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกได้พบกับมิตรร่วมทางชีวิตที่ปลุกลูกแล้ว มายาจะสามารถทำอะไรได้? ลูกเคยได้รับสมญา “มหาวิระ” ผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือมาราวัน ลูกจะได้รับชัยชนะอย่างไร? ลูกๆ นั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัพดาตาดด้วยตนเอง บัพและดาตานั้นก็เรียกว่าพ่อและพี่ชาย ดังนั้นทั้งสองคือบัพดาตา ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อทางจิตกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อทางจิตพูดกับจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังด้วยอวัยวะทางร่างกาย พวกเขาฟังด้วยเช่นกัน ลูกๆ นั้นได้สร้างนิสัยของการอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกนั้นได้เคยมีสำนึกของร่างกายมาตลอดทั้งวงจร เมื่อลูกละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง ชื่อนั้นก็เปลี่ยนไปด้วย ใครบางคนนั้นได้ชื่อว่าเป็นพารม่อนันด์ และบางคนอื่นนั้นก็มีชื่อเรียกอย่างอื่น บาบาคูพูดว่าพ่อนั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นนิรันดร์ พ่อนั้นไม่เคยได้รับร่างกาย ดังนั้นพ่อก็ไม่เคยมีสำนึกของร่างกาย ร่างกายนี้เป็นของดาตานั้น พ่อนั้นอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นนิรันดร์ พ่อปรารถนาจะทำให้ลูกๆ เป็นเช่นเดียวกันกับพ่อเอง เพราะเวลาที่ลูกต้องกลับไปกับพ่อ ลูกต้องทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งนี้อาศัยเวลา การฝึกฝนของการมีสำนึกที่เป็นร่างนั้นได้ถูกปลูกฝังมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เวลาที่พ่อพูดว่า: ละทิ้งร่างของลูกและกลับมาเป็นเช่นพ่อ เพราะลูกกำลังจะกลายเป็นแขกของพ่อ ลูกกำลังจะกลับไปกับพ่อ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ก่อนอื่นจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อพูดเช่นนี้กับดวงวิญญาณเท่านั้น จดจำพ่อและแล้วสายตาอื่นใดนั้นก็จจะจบสิ้น เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม พ่อนั้นกำลังรับใช้ลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังด้วยอวัยวะ ฉันทดวงวิญญาณกำลังให้ศาสนของบาบาแก่ท่าน ดวงวิญญาณไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นหญิงหรือชาย คำว่า “หญิง” หรือ “ชาย” ให้ไว้กับร่างกาย ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ ลูกกำลังรับฟังไหม? ดวงวิญญาณพูดว่า “ใช่ ฉันทกำลังรับฟัง” ลูกตระหนักรู้จักพ่อของลูกไหม? ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ ท่านเองเดียวกันพ่อคือพ่อของลูก ท่านนั้นเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่มีร่างของท่านเอง บราห์มา วิษณุและชางกัมมีรูปของเขาเอง ดวงวิญญาณนั้นเพียงแต่เรียกว่าเป็นดวงวิญญาณ แต่ชื่อของพ่อคือชิวา ชื่อมากมายนั้นได้ให้ไว้แก่ร่างกาย พ่อไม่ได้ใช้ร่างกาย ซึ่งเหตุนี้เองพ่อก็ไม่มีชื่อทางร่างกาย ลูกคือซาลิแกรม ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นก็ถูกถามว่า: โอ ดวงวิญญาณลูกกำลังรับฟังอยู่ไหม? เวลาที่ลูกต้องมีการฝึกฝนของการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังและพูดผ่านอวัยวะ พ่อนั่งที่นี้และอธิบายต่อดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอยู่อย่างไม่รู้คิดเพราะพวกเขาได้หลงลืมพ่อไปแล้ว ไม่ใช่ชิวาเป็นพระเจ้าและกฤษณะเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก่อนกรวดก่อนหิน ความคิดเห็นที่ผิดๆ นี้ได้กระจายออกไปทั่วโลก มากมายยอมรับว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แต่ส่วนใหญ่ยังคงพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกควรจะนำทุกคนออกจากปลักนี้ ทั้งโลกนั้นอยู่ในด้านหนึ่งและพ่ออยู่อีกด้านหนึ่ง คำยกย่องของพ่อก็คือ “พระเจ้า การละเล่นที่สูงส่งของท่านที่ทำให้ทั้งโลกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นพิเศษสุด” ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านการชี้แนะของพ่อ มีเพียงผู้เดียวผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนนั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นี่คือนิสิตผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลาที่พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อที่จะประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านั้น ฯลฯ พ่อคือผู้เดียวผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทั้งหมด พ่อพูดกับดวงวิญญาณ พ่อคือพ่อของลูก ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อ พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน

ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถพูดเช่นนั้น(ทั้งหมดคือลูกๆ ของฉัน) พ่อเองพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา แก่ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าคือผู้ปกป้องเดี่ยวเท่านั้นของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนั้นคือผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พระเจ้าต้องเป็นใครบางคนหนึ่งที่แยกห่างจากพวกเขา หากผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้นจะเป็นพระเจ้า พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องจดจำพระเจ้า ทุกคนนั้นเรียกพระเจ้าว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งในภาษาของเขาเอง อย่างไรก็ตามชื่อที่ถูกต้องของท่านคือชิวา เมื่อใครบางคนดูถูกดูหมิ่นหรือประณามอีกคนหนึ่ง ก็มีการฟ้องร้องคดีกับบุคคลนั้น แต่ก็คือละครและไม่สามารถมีใครพูดสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ พ่อรู้ว่าลูกนั้นได้อยู่อย่างไม่มีความสุขและสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นอีกครั้งด้วย คัมภีร์ก็ตะ ๗๗ เดียวกันนั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเพียงด้วยการศึกษาก็ตะ ๗๗ พลังนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น ผู้ที่ถ่ายทอดคัมภีร์ไม่สามารถพูดกับใครว่า “โอ ลูกๆ ด้วยการมีโยคะกับฉัน บาบของลูกจะลูกเผาไป” พวกเขาเพียงแต่อ่านก็ตะและถ่ายทอดสิ่งนั้น เวลานั้นลูกมีประสบการณ์ ลูกเข้าใจว่าลูกนั้นได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ทุกสิ่งในละครเกิดขึ้นตามเวลาของตนเอง พ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ: เรียนรู้วิธีการที่จะอธิบาย “ฉันกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณนี้กำลังพูดด้วยปากนี้ และท่านดวงวิญญาณกำลังรับฟังด้วยหูของท่าน ฉันกำลังให้ศาสนของพ่อ: ฉันคือดวงวิญญาณ” เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณละร่างหนึ่งแล้วใช้ร่างถัดไป ดวงวิญญาณนั้นได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานั้นพ่อพูดว่า: หากพระเจ้านั้นจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และแล้วลูกก็ควรจะพูดว่า “ดวงวิญญาณมนุษย์สูงสุด” และแล้วเหตุใดพวกเขาจึงพูดถึงมนุษย์เล่า? ลูกกำลังพูดกับดวงวิญญาณนี้ ดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน ท่านเข้าใจหรือไม่ว่าฉันกำลังบอกศาสนของ 5000 ปีที่แล้วของพ่อแก่ท่าน? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! นี่คือนิรันดร์แห่งความสุข ยุคทองคือนิรันดร์แห่งความสุข โอ ดวงวิญญาณ ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ลูกเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด แน่แน่นอนที่ลูกไปผ่านสภาพของสาโทประธาน สาโท ราโจ และทาโม เวลานั้นขอให้เรากลับคืนสู่ดินแดนของศรัทธาที่นั่นท่านต้องการจะกลายเป็นอะไร? ท่านจะกลายเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินี หรือท่านจะกลายเป็นคนรับใช้? พูดกับดวงวิญญาณทั้งหลายในวิธีนี้ ขอให้มีความกระตือรือร้นนั้น ไม่ใช่ว่าลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่มีวันกลายเป็นมหาสมุทรแห่งของความไม่รู้ ลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความไม่รู้และความรู้ ด้วยการรับความรู้จากพ่อ ลูกกลายเป็นเจ้าสมุทร ในความเป็นจริงเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทร ผู้อื่นทั้งหมดคือแม่น้ำ มีความแตกต่าง ทั้งหมดนี้ได้มีการอธิบายแก่ดวงวิญญาณเมื่อพวกเขาได้อยู่อย่างไม่รู้คิด ไม่มีการอธิบายสิ่งใดเหล่านี้ในสวรรค์ ที่นั่นทุกคนนั้นไม่รู้คิด ไม่บริสุทธิ์ และไม่มีความสุข เพียงคนจนเท่านั้นที่นั่นอย่างสบายและเข้าใจความรู้นี้ ผู้ที่มั่งคั่งก็มีความสุขซึ่งของเขาเอง แทนจะไม่มีใครปรากฏตัวขึ้นมา กษัตริย์จนาก็ได้ให้ทุกสิ่ง ที่นั่นทั้งหมดคือจนาก ลูกกำลังรับฟังความรู้เพื่อที่จะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต และดังนั้นลูกต้องทำให้สิ่งนั้นมั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณ บาบเราจะสามารถขอบคุณท่านได้มากเพียงใด? ตามละครท่านต้องให้มรดกและเราต้องกลายเป็นลูกๆของท่าน มีอะไรในสิ่งนี้ที่จะต้องให้การขอบคุณ? เราต้องกลายเป็นทายาทของท่าน ไม่มีเรื่องของการ “การขอบคุณ” ในสิ่งนี้ พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ด้วยตนเองและทำให้เรานั้นมีค่า คำว่า “ขอบคุณ” นั้นเกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขาเรื่องราวสรรเสริญ พ่อต้องทำตามหน้าที่ของท่าน ท่านมาอีกครั้งเพื่อชี้หนทางสู่สวรรค์ ตามละคร, บาบต้องมาเพื่อสอนราชาโยคะ ท่านต้องให้มรดกและแล้วลูกก็จะไปสู่สวรรค์ตามเท่าที่ลูกทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าบบานนั้นจะส่งลูกไป ลูกจะไปสู่สวรรค์โดยอัตโนมัติตามความเพียรพยายามที่ลูกได้ทำ ไม่มีสิ่งใดในนี้ที่จะต้องขอบคุณพ่อ เวลานั้นลูกนั้นอัศจรรย์ใจกับเกมที่บบาบแสดง เราไม่รู้สิ่งนี้มาก่อน แต่เรารู้อีกในเวลานี้ บาบเราจะลืมความรู้นี้อีกครั้งหนึ่งหรือ? ใช่ลูกๆ ความรู้นี้จะหายไปจากสติปัญญาของพ่อพร้อมกันกับของลูก และแล้วเมื่อถึงเวลาที่จะได้รับความรู้ ความรู้ก็จะปรากฏขึ้น เวลานั้นฉันกำลังกลับไปสู่ดินแดนนิพพานและแล้วฉันก็จะเล่นบทบาทของฉันในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สันสการ์เหล่านั้นปรากฏขึ้นโดยอัตโนมัติในดวงวิญญาณ พ่อจะมาหลังจากหนึ่งวงจรในร่างกายเดียวกันนี้ สิ่งนี้ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่กระนั้นก็ตามลูกต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่เช่นนั้นลูกจะมีสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งหลักคือการจดจำพ่อและมรดก ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกวงจรแล้ววงจรเล่าตามความเพียรพยายามของลูก ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในวิธีการที่ง่ายดายอย่างมาก แต่ใช้ความเพียรพยายามที่แฝงตัวที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น เมื่อดวงวิญญาณได้มาเป็นครั้งแรก แน่แน่นอนที่เขานั้นเป็นดวงวิญญาณที่สาโทประธานและบริสุทธิ์ และแล้วอย่างแน่นอนที่เขาต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทาโมประธานและเป็นบาบ แน่แน่นอนที่ลูกต้องกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน พ่อได้ให้ศาสนแล้ว “จดจำพ่อ” สิ่งสร้างทั้งหมดนั้นได้รับมรดกจากพ่อ ท่านคือผู้เดียวที่ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด ท่านคือผู้เดียวที่มีความเมตตากรุณาต่อทั้งหมด นั่นคือท่านมีความเมตตาต่อทุกคน ไม่มีความทุกข์ใดในยุคทอง ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดไปและอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้คือเวลาของการชำระสะสาง บัญชีกรรมของความทุกข์ต้องถูกสะสางด้วยพลังโยคะ และแล้วลูกต้องสะสมบุญซึ่งความสุขในอนาคตของลูกด้วยความรู้และโยคะ ยิ่งลูกสะสมมากเพียงใด, ลูกก็จะได้รับ

ความสุขมากเท่านั้น และบัญญัติของความทุกข์ก็จะถูกสะสางมากตามนั้น เราสะสางบัญญัติของความทุกข์ในเวลานี้ในการบรรจบกันของวงจร และในอีกด้านหนึ่งเรากำลังสะสมด้วย นี่คือธุรกิจ บาบาก็ได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้และทำให้ลูกนั้นมีคุณธรรมแต่แล้วก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นได้เข้าถึงมากเพียงใด เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายล้านและด้วยเพชรพลอยเหล่านั้นลูกมีความสุขอยู่เสมอในอนาคต นี่คือดินแดนของความทุกข์ ในขณะที่นั่นคือดินแดนแห่งความสุข ชั้นยาสซีไม่รู้ว่ามีสิ่งใดนอกจากความสุขที่สม่ำเสมอในสวรรค์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นทำให้บาร์ตสูงส่งอย่างมากด้วยกิตะ ผู้คนเหล่านั้นพราวดคัมภีร์มากมายอย่างมากมาย แต่กระนั้นโลกนั้นก็ต้องกลับมาเก่า เหล่าเทพนั้นเริ่มแรกเคยอยู่ในโลกใหม่ในอาณาจักรของราม เหล่าเทพไม่ได้มีชีวิตอยู่ในเวลานี้ พวกเขาไปที่ใด? ใครได้ใช้ 84 ชาติเกิด? ไม่สามารถมีบัญญัติของ 84 ชาติเกิดสำหรับใครอื่น อย่างแน่นอนที่เป็นผู้ที่เป็นของศาสนาเทพที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนคิดว่าลักษมีและนารายณ์เป็นพระเจ้า พวกเขาพูดว่าที่ใดก็ตามที่ฉันมองไปฉันเห็นแต่ท่านเท่านั้น อัจชะพวกเขาขึ้นอยู่กับอย่างมีความสุขด้วยความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือ? ความเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ดำเนินมาเป็นเวลานาน แต่กระนั้นบาร์ตได้กลายเป็นนรกที่ยากจนขึ้นแค้น พระเจ้าต้องให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ชั้นยาสซีผู้ที่ตัวเขาเองนั้นทำการเพ่งเพียรทางจิตจะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาได้อย่างไรกัน? ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาทั้งหมดผู้ที่เป็นของศาสนานี้จะกลับมา มีผู้คนมากมายที่ได้ถูกแปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาชั้นยาสซีด้วย พวกเขานั้นก็จะมีมาด้วย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ บาบออธิบาย: ลูกต้องรักษาการฝึกฝนของการเป็นดวงวิญญูณ ร่างกายทำงานด้วยการค้าจุนของดวงวิญญูณ ร่างกายนั้นสูญสลายในขณะที่ดวงวิญญูณนั้นไม่สูญสลาย บทบาทหนึ่งทั้งหมดถูกบันทึกในดวงวิญญูณเล็กมาก นี้ เป็นความอัศจรรย์อย่างมาก! แม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์ก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้ บทบาทที่เป็นอมตะที่ไม่สูญสลายนั้นถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญูณที่เล็กมากนี้ ดวงวิญญูณนั้นไม่สูญสลายและบทบาทของดวงวิญญูณก็ไม่สูญสลายด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการบรรจบกันของวงจร จงสะสางบัญญัติของความทุกข์ด้วยพลังโยคะ และทำให้บัญญัติใหม่ของคุณเพิ่มขึ้น เข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้และกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม
2. ฉันคือดวงวิญญูณ ฉันกำลังพูดกับดวงวิญญูณพี่น้องของฉัน ร่างกายนี้สูญสลาย ฝึกฝน: ฉันกำลังให้สาสน์แก่ดวงวิญญูณพี่น้องของฉัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นที่รักของทุกคนด้วยความปรารถนาดีและเจตนาที่สูงส่งของลูกและกลับมามีชัยชนะและถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำของชัยชนะ
ไม่ว่าใครบางคนพูดบางสิ่งด้วยเจตนาอะไรก็ตามหรือพวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับลูกอย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีความปรารถนาดีและเจตนาที่สูงส่งเสมอสำหรับแต่ละคน จงมีชัยชนะในสิ่งนี้และลูกจะประกาศสิทธิ์ที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ นี่เป็นเพราะว่าวิธีที่จะเป็นที่รักของทั้งหมดคือการมีความรู้สึกที่สูงส่งสำหรับแต่ละคนในสายใยความสัมพันธ์ของลูก ผู้ที่มีเจตนาที่สูงส่งเช่นนี้จะมีความสุขแก่ทุกคนและรับความสุขอย่างสม่ำเสมอ นี่ก็เป็นงานรับใช้ การมีความปรารถนาดีคือวิธีที่สูงส่งของการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ผู้ที่ทำงานรับใช้เช่นนี้กลายเป็นลูกปิดของลูกประจำแห่งชัยชนะ

คติพจน์: การมีประสบการณ์โยคะในการกระทำคือการเป็นคาร์มา โยคี

***** โอม ขานต์ *****